

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Concilium Matisconense I. Gvntamni Regis Evocatione Congregatum die
Kalendarum Nouembrium, indictione XV. id est, anno Christi DXXCI. Pelagii
II. papae XVIII. vt putat Binius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

ANNO
CHRISTI
580.

Conuentum episcoporum in villa Brennaco colligendum iussus est custodiri. Facto autem patrum Conuentu, dum se Gregorius per iuramentum debite purgasset, reconciliatus est regi Chilperico. Leudastes autem accusator ab audientia se subtraxit, estque ab omnibus ecclesiis excommunicatus. Riculphus a morte per Gregorium ereptus, cui per sententiam iudicis adductus fuerat, in tormentis confessus est, quidquid in sanctum Gregorium inter se & Leudasten malitiose excogitatum fuerat. Totam rei gestam seriem summam recenset ipse Gregorius Turon. lib. 5. hist. Franc. cap. 47. 48. & 49. Venantius Fortunatus Fredegundem, de tanto crimine sacrilegii iniuste & innocenter diffamatam, insigni carmine celebrauit; ut quæ cum ignominia ad iudicium fuerat deducta, maiore cum laude & virtutis ornamento isthinc abduceretur. De seipso scribit S. Gregorius lib. 6. hist. Franc. cap. 5. quod qui ad regem reus maiestatis aduenerat, a regia maiestate non nisi maximo affectus honore recesserit, utpote a quo non nisi episcopali benedictione regi impertita dimitti potuerit. Vide plura apud Baron. anno 583. num. 15.

Acta Con-
cili.

ANNO
CHRISTI
581.

^a CONCILIVM ^b MATISCONENSE I.

GVNTRAMNI REGIS EVOCATIONE CONGREGATVM die Kalendarum Nouembrium, indictione xv. id est, anno Christi DXXCI. * Pelagii II. papæ v. Guntramni eiusdem, & Chilperici regum XXI.

*c Pelagii
II. papæ
xviii. ut
putat Bi-
nius.

TITVLI CANONVM.

I. <i>Vt clerici cum extraneis feminis non habitent.</i>	IX. <i>Vt a festo sancti Martini ad natalem Domini secunda, quarta, & sexta feria ieiunetur, & Canones legantur.</i>
II. <i>Ne clerici aut laici puellarum monasteria ingredi, vel cum illis colloqui temere presumant.</i>	X. <i>Vt clerici dies feriatos celebrent cum episcopo.</i>
III. <i>Vt mulier cubiculum episcopi, nisi cum testibus, non ingrediat.</i>	XI. <i>Vt honoratiores clerici, qui ad pristinas uxores redierint, dignitate priuentur.</i>
IV. <i>Vt qui oblationes fidelium defunctorum retinent excommunicentur.</i>	XII. <i>Vt puella Deo deuota, quæ postea nupserint, usque ad exitum vitæ cum adulteris suis excommunicentur.</i>
V. <i>Vt clerici habitu decenti utantur.</i>	XIII. <i>Ne Iudæi iudices sint, vel telonarii inter Christianos.</i>
VI. <i>Vt archiepiscopus Missas sine pallio non dicat.</i>	XIV. <i>Vt Iudæi a cæna Domini ad secundam feriam Paschæ non vagentur: & ut clericis honorem impendant.</i>
VII. <i>Ne iudex secularis clericum extra causam criminalem distringat.</i>	
VIII. <i>Ne clericus ullum clericum trahat ad iudicem secularem.</i>	

XV. *Vt Iudeorum conuiujs Christiani non participant.**rium seu falsum testimonium sollicitant, & iis qui illis consentiunt.*XVI. *Vt nullus Christianus Iudeo deinceps seruiat, & vt mancipia quæ nunc sunt redimantur.*XVIII. *De illis qui innocentes accusant.*XVII. *De his qui alios ad periu-*XIX. *De Agnete monacha.*

P R Æ F A T I O.

CVM ex euocatione gloriosissimi domni Gunthramni Regis, tam pro causis publicis, quam pro necessitatibus pauperum, in vrbe Matiscensi nostra mediocritas conuenisset; primo in loco visum nobis est, vt in nomine Domini, non tam noua, quam prisca patrum statuta sancientes, id ipsum constituamus quod titulis præsentibus in Canonibus legitur insertum.

C A N O N E S.

I.

Matth. 16.

Ideoque definitum est, vt episcopi, vel presbyteri, atque diaconi, ita sanctæ conscientiae luce resplendeant, vt effugiant improbitatem actuum, maledicorum obloquia, ac testimonium in se diuinum implere contendant, quod Dominus ait: *Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt videant vestra bona opera, & magnificent Patrem vestrum qui est in cælis.* Igitur auctoritate canonica, atque mansura in æuum constitutione sancimus, vt fugiatur ab his extranearum mulierum culpanda libertas, & tantum cum auia, matre, sorore, vel nepte, si necessitas fuerit, habitent.

II.

Vt nullus episcopus, presbyter, diaconus, clericus, vel quicumque sæcularis, in monasterijs puel-
larum, nisi probatæ vitæ, & ætatis prouectæ, præ-
ter vtilitatem, aut quamcumque reparationem mo-
nasterii,

nafterii, ad quascumque earum necessitates habitare, aut secretas colloctiones habere præsumant: nec extra salutatorium, aut oratorium vltius ingredi permittantur. Præcipue Iudæi, non pro quorumcumque negotiorum occasione, puellis intra monasterium Deo dicatis aliquid secretius colloqui, aut familiaritatem, vel moras ibi habere præsumant.

III.

Vt nulla mulier in cubiculum episcopi absque duobus presbyteris, aut certe diaconis, ingredi permittatur.

IV.

Vt qui oblationes fidelium defunctorum, quæ ecclesiis conferuntur, retinent, veluti retentatores ecclesiæ, aut egentium necatores, ab ecclesiæ liminibus arceantur.

V.

Vt nullus clericus sagum, aut vestimenta vel calceamenta sæcularia, nisi quæ religionem deceant, induere præsumat. Quod si post hanc definitionem clericus, aut cum indecenti veste, aut cum armis inuentus fuerit, a seniore ita coerceatur, vt triginta dierum inclusione detentus, aqua tantum & modico pane diebus singulis sustentetur.

VI.

Vt archiepiscopus sine pallio Missas dicere non præsumat.

VII.

Vt nullus clericus de qualibet causa, extra discussionem episcopi sui, a sæculari iudicio iniuriam patiat, aut custodiæ deputetur. Quod si quicum-

que iudex cuiuscumque clericum, absque causa criminali, id est, homicidio, furto, aut maleficio, hoc facere fortasse præsumpserit, quamdiu episcopo loci illius visum fuerit, ab ecclesiæ liminibus arceatur.

VIII.

Vt nullus clericus ad iudicem sæcularem quemcumque alium fratrem de clericis accusare, aut ad causam dicendam trahere quocumque modo præsumat; sed omne negotium clericorum, aut in episcopi sui, aut in presbyterorum, vel archidiaconi præsentia finiatur. Quod si quicumque clericus hoc implere distulerit, si iunior fuerit, vno minus de quadraginta ictus accipiat; sin certe honoratior, triginta dierum conclusione multetur.

IX.

11. q. 1. Nullus clericus.

° Vt a feria S. Martini vsque ad natale Domini, secunda, quarta, & sexta sabbati ieiunetur, & sacrificia quadragesimali debeant ordine celebrari. In quibus diebus Canones legendos esse speciali definitione sancimus, vt nullus se fateatur per ignorantiam deliquisse.

X.

Vt presbyteri, diaconi, vel quolibet ordine clericum, episcopo suo obedienti deuotione subiaceant, & non alibi dies feriatos, nisi in obsequio illius liceat tenere, aut celebrare. Quod si quis per quamcumque contumaciam, aut per cuiuscumque patrociniū, hoc facere fortasse distulerit, ab officio regradetur.

XI.

Episcopi, presbyteri, vel vniuersi honoratio-

res clerici, cum sublimi dignitatis apice sublimantur, actibus omnino renuntient sæculi, & sacro electi ministerio, repudient carnale consortium, ac permixtionis pristinae contubernium permutent germanitatis affectu. Et quisquis ille est, diuino munere benedictione percepta, vxori prius suæ frater illico efficiatur ex coniuge. Eos vero quos reperi-
mus ardore libidinis inflammatos, abiecto religionis cingulo, ad vomitum pristinum & inhabita rursus coniugia repetisse, atque incesti quodammodo crimine clarum decus sacerdotii violasse, quod nati etiam filii prodiderunt. Quod quisquis fecisse cognoscitur, omni in perpetuum, quam admissio iam crimine perdidit, dignitate priuabitur.

XII.

De puellis vero quæ se Deo vouerint, & præclaræ decore ætatis ad terrenas nuptias transferint, id custodiendum esse decreuimus, vt si qua puella voluntarie, aut parentibus suis rogantibus, religionem professæ, vel benedictionem fuerit consecuta, & postea ad coniugium, aut illecebras sæculi, quod potius stuprum est quam coniugium iudicandum, transgredi præsumpserit, vsque ad exitum, cum ipso qui se huiusmodi consortio miscuerit, communionem priuetur. Quod si se poenitentia ducti sequestrauerint, quamdiu episcopo loci illius visum fuerit, a communionis gratia suspendantur; ita tamen, vt propter infirmitatem, aut subitaneum transitum, viaticum illis miserationis intuitu non negetur.

XIII.

Ne Iudæi Christianis populis iudices deputentur. Iuo part. 12. cap. 18.

Concil. Tom. 13.

H ij

tur, aut telonarii esse permittantur, per quod illis, ^{ANNO} quod Deus auertat, Christiani videantur esse sub- ^{CHRISTI} iecti. ^{581.}

XIV.

° Vt Iudæis a cœna Domini vsque ad primum Pascha, secundum edictum bonæ recordationis domni Childeberti regis, per plateas aut forum, quasi insultationis causa, deambulandi licentia denegetur: & vt reuerentiam cunctis sacerdotibus Domini, vel clericis impendant; nec ante sacerdotes confessum, nisi ordinati, habere præsumant. Qui hoc facere fortasse præsumpserit, a iudicibus locorum, prout persona fuerit, distringatur.

XV.

Vt nullus Christianus Iudæorum conuiuuiis participare præsumat. Quod si facere quicumque, quod nefas est dici, clericus aut sæcularis præsumpserit, ab omnium Christianorum consortio se nouerit compescendum, quisquis eorum impietatibus fuerit inquinatus.

XVI.

Et licet quid de Christianis, qui aut captiuitatis incurfu, aut quibuscumque fraudibus Iudæorum seruitio implicantur, debeat obseruari, non solum canonicis statutis, sed & legum beneficio pridem fuerit constitutum: tamen quia nunc ita quorundam querela exorta est, quosdam Iudæos, per ciuitates aut municipia consistentes, in tantam insolentiam & proteruiam prorupisse, vt nec reclamantes Christianos liceat vel precio de eorū seruitute absolui. Idcirco * præsentī Concilio, Deo auctore, san-

ANNO
CHRISTI
581.

cimus, vt nullus Christianus Iudæo deinceps debeat deferuire; sed datis pro quolibet bono mancipio XII. solidis, ipsum mancipium quicumque Christianus, seu ad ingenuitatem, seu ad seruitium, licentiam habeat redimendi: quia nefas est, vt quos Christus Dominus sanguinis sui effusione redemit, persecutorum vinculis maneant irretiti. Quod si acquiescere his quæ statuimus quicumque Iudæus noluerit, quamdiu ad pecuniam constitutam venire distulerit, liceat mancipio ipsi cum Christianis, vbi- cumque voluerit, habitare.⁹ Illud etiam specialiter fancientes, quod si qui Iudæus Christianum mancipium ad errorem Iudaicum conuictus fuerit persuasisse, vt ipso mancipio careat, & legali damnatione plectatur.

& cap. 1. de Iudæis, Sacracenis, &c.

XVII.

Id etiam pari conuiuentia placuit, (quia in vniuerso populo¹⁰ multi peccatis inuoluti esse dicuntur, qui ambitionis instinctu sunt periuriis irretiti) vt * si quis conuictus fuerit alios ad falsum testimonium vel periurium attraxisse, aut quacumque corruptione sollicitasse, ipse quidem vsque ad exitum non communicet: hi vero qui ei in periurio consensisse probantur, post ab omni sunt testimonio prohibendi, & secundum legem infamia notabuntur.

22. q. 5. Si quis conuictus.

XVIII.

De his vero qui innocentes¹¹ aut principi, aut iudicibus accusare conuicti fuerint, si clericus honoratior fuerit, ab officii sui ordine regradetur: si vero sæcularis, communione priuetur, donec ma-

H iij

lum, quod admisit, per publicam pœnitentiam digna satisfactione componat.

ANNO
CHRISTI
581.

XIX.

Can. 12.
huius Con-
cilii.

Et licet priori titulo legatur definitum, quid de puellis, quæ se diuinis cultibus, aut parentum, aut sua voluntate dicauerint, debeat obseruari: tamen quia monacha nomine Agnes, quæ de monasterii septis fuga ante aliquot annos discesserat, in eodem est monasterio reuocata; & dicitur, instigante diabolo, agellos vel quascumque res ad se pertinentes, aliquibus potentibus velle donare, dummodo per eorum patrociniū se possit de intra monasterii sui septa subtrahere, & voluptatibus sæculi clandestina vel singulari habitatione vacare: ideo præsentī constitutione sancimus, vt tam illa, quam quæcumque alia monacha, quæ sub hac argumentatione se de religionis habitu ad illecebras sæculi subtrahere, aut res suas pro tam iniquæ deliberationis causa quibuscumque dare censuerit, tam illa quæ hoc dare voluerit, quam illi quicumque hoc acceperint, ne, quod Deus auertat, ambitionis instinctu religionis videatur regula vitari, tamdiu sint a communionis gratia sequestrati, quamdiu res ipsas eis, a quibus has acceperant, digna pœnitentiæ satisfactione restituant.

SVBSCRIPTIONES EPISCOPORVM.

Priscus in Dei nomine episcopus ecclesiæ Lugdunensis constitutionibus nostris subscripsi.

Euautius peccator episcopus ecclesiæ Viennensis constitutionibus nostris subscripsi.

Artemius episcopus ecclesiæ Senonicæ constitutionibus nostris subscripsi.

Remedius in Christi nomine episcopus ecclesiæ Bituricæ constitutionibus nostris subscripsi.

ANNO
CHRISTI
581.

Gallomagnus in Christi nomine episcopus ecclesiæ Tricastinæ constitutionibus nostris subscripsi.

Silvester in Christi nomine episcopus ecclesiæ Vefontienfis constitutionibus nostris subscripsi.

Syagrius episcopus Æduorum constitutionibus nostris subscripsi.

¹³ Aunacharius in Christi nomine episcopus ecclesiæ Autisiodorensis constitutionibus nostris subscripsi.

¹⁴ Hefychius episcopus ecclesiæ Gratianopolitanæ constitutionibus nostris subscripsi.

Victor episcopus ecclesiæ Tricastinæ constitutionibus nostris subscripsi.

Heraclius episcopus ecclesiæ Diniensis constitutionibus nostris subscripsi.

Ragnoaldus episcopus ecclesiæ Valentinæ constitutionibus nostris subscripsi.

Namatius episcopus ecclesiæ Aurelianensis constitutionibus nostris subscripsi.

Eusebius episcopus ecclesiæ Matiscenensis constitutionibus nostris subscripsi.

Agricola episcopus ecclesiæ Neuernensis constitutionibus nostris subscripsi.

Mummolus episcopus ecclesiæ Lingonicæ constitutionibus nostris subscripsi.

Flavius episcopus ecclesiæ Cabilonensis constitutionibus nostris subscripsi.

Hiconius episcopus ecclesiæ Mauriennatis constitutionibus nostris subscripsi.

Pappus episcopus ecclesiæ Aptensis constitutionibus nostris subscripsi.

Artemius episcopus ecclesiæ Vafensis constitutionibus nostris subscripsi.

Martianus episcopus ecclesiæ Tarantasiæ constitutionibus nostris subscripsi.

Explicit Synodus Matiscensis, quæ fuit facta¹⁵ anno 21. regni domni nostri Gunthramni regis, die Kalendarum Nouembrium indictione 15.

NOTÆ IACOBI SIRMONTI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Anno Christi DXXCI.] Editionis Venetæ auctores Concilium hoc anno 576. habitum notarunt: quia nimirum huic anno congruere putabant annum Gunthramni 12. quem in fine Synodi adscriptum legerant. In editione Colonienfi collocatum est in anno 582. atque hunc annum Gunthramni fuisse volunt decimum octauum. Ceterum indictio 15. de qua libri omnes consentiunt, utrosque refellit, mense Nouembri designans annum Christi 581. Quare hoc anno celebra-*

tum fuisse statuendum est. Verum is annus ab obitu Clotarii tantum erat 20. Legendum igitur anno regum 20. pro eo quod in vulgatis scriptum fuerat 12. & in codice Bellouacensi anno 22.

² *Cum ex euocatione.*] Codex Lugdunensis, *Cum ad iniunctionem glor. domni regis*, expuncto nomine Guntramni.

Can. 2. ³ *Nec extra saluatorium.*] Ita Lugdunensis. At Bellouacensis, collectio Andegauensis & Diuionensis, vt vulgati: *nec intra saluatorium, aut oratorium ingredi.* Item paulo superius collectio Andegauensis, propter utilitatem legit, reliqui preter.

Can. 5. ⁴ *Modico pane.*] Lugdunensis, *modici panis usu.* Bellouacensis, *modici panis portiuncula.*

Can. 8. ⁵ *Presbyterorum vel archidiaconi.*] Bellouacensis, *presbyterorum cum archidiacono.* apud Gratianum, *cum archidiaconi presentia.*

Can. 10. ⁶ *Clerici episcopo suo.*] Ita Lugdunensis. At Bellouacensis & collectio Diuionensis, *clerici ita episcopo suo obedientia deuotione subiaceant, vt non alibi, sicut in vulgatis.*

Can. 11. ⁷ *Sacro electi ministerio.*] Lugdunensis, *ad sacrum electi ministerium.* & infra, *qui fecisse cognoscitur: idem Lugdunensis, quisquis facere presumpserit.*

Can. 12. ⁸ *Præclara decore atatis.*] Lugdunensis, *præclari decoris atate.*

Can. 16. ⁹ *Illud etiam specialiter.*] Hoc membrum adiectum est ex codice Lugdunensi, agnosciturque ab Agobardo, de Iudaicis superstitionibus pag. 69. Porro in eodem codice distinguitur a superioribus, & numeratur Canon 17. atque ita in vniuersum sunt Canones 20. quot nimirum in hac Synodo conditos fuisse testis est Ado Viennensis in chronico.

Can. 17. ¹⁰ *Multi peccatis inuoluti.*] Lugdunensis & Bellouacensis, *multi pro peccatis esse d.*

Can. 18. ¹¹ *Aut principi, aut iudicibus.*] Ita Lugdunensis. In Bellouacensi, *apud principes aut iudices.* Appendix ad finem, *donec malum, &c.* addita ex codice Lugdunensi.

¹² *Remedius Biturica.*] Ita Lugdunensis & Bellouacensis, Agobardus etiam pag. 68. & Concilium Meldense Can. 73. At Gregorius Turonensis libro 6. cap. 39. Ado in chronico, & quidam libri hoc loco, Remigium vocant. Cognata quippe sunt nomina, & alterum pro altero sæpissime vsurpatur. Quin & Rhemensis ipse Remigius interdum Remedius a quibusdam appellatur, vt a Fredegario in appendice ad Gregorium.

¹³ *Aunacharius ecclesie Autisiodorensis.*] In codice Bellouacensi, *ecclesie Autrica*, quod idem est.

¹⁴ *Hesychius Gratianop.*] Codex Lugdunensis, *Efychius.* Bellouacensis, *Tficius.* vulgati, *Efuius*: eademque varietas in aliis Conciliis, quibus interfuit.

¹⁵ *Anno 21. regni.*] Codex Bellouacensis, *anno 22. regni.* vulgati autem, *anno 12.* Legendum opinor *anno 20.*

NOTÆ

NOTÆ SEVERINI BINII.

ANNO
CHRISTI
581.

^a *Concilium.*] Hoc Concilium hortatu Guntramni regis celebratum esse, acta indicant. Ad mores ecclesiæ reformandos ac præcipue Iudæorum petulantiam coercendam in eo viginti Canones constitutos fuisse, scripsit Ado Viennensis episcopus in chronico his verbis: *Post Philippum Euantius vir sanctus episcopus Viennæ leuatus est. Hic cum sancto Prisco & Artemio Senonico & Remigio Bituricensi & cum aliis sanctis episcopis viginti capitula ecclesiastica perfecte roborauit, quibus consensit quoque Syagrius Aduensis episcopus vir summa sanctitatis.* Ex his viginti capitulis, quorum Ado mentionem facit, in actis Concilii nouemdecim dumtaxat reperiuntur.

Causa Concilii.

^b *Matisconenſe.*] Sic dictum a Matiscona, quæ est ciuitas Aduorum in Gallia ad Ararim sita. De quo hæc Hadrianus in suo theatro. *Matiscona vulgo Mascon, sita est apud Ararim fluiuium recto & longo tractu. Quamplurima damna passa est ab Attila, Francis Burgundiam impugnantibus, aliisque quamplurimis. Vltimo instituta est sub Philippo Augusto anno salutis 1222. cum generosioris animi ciues orsi sunt urbem nouis mœnibus concludere, & aduersus prædonum incursiones vallo & propugnaculis munire: sex tunc constituerunt portas, & opidum oratoriis publicis decenter ornarunt. Inter quæ diuorum Petri & Pauli ecclesia & curia, quæ pridem extra urbem sita erat, ut urbis murorum veteres ruine declarant, quæ inter hanc ecclesiam & sancti Vincentii cœnobium a diuo Niceta condita visuntur. Sed istis a Lothario euersis, diui Petri & Pauli ecclesia diuerso loco restaurata fuit, atque apud eam canonici regulares collocati. Nec longe ab his prochodochium & cœmeterium publicum. Quod autem diui Petri cœnobium natura & opere munitum erat, & Carolus Burgundiorum dux canonicorum fidem suspectam habebat, iussit illud deleri, eoque facto canonici receperunt se ad eam urbem ecclesiam, quæ ipsorum alioqui iuris, ab iisdem etiam nunc tenetur. Erat & alia ecclesia primi atque sanctioris instituti canonicorum, quos regulares vocant, diui Stephanii titulo, in colle extra urbem sita, quæ a Lothario euersa in Iudæorum postea usu fuit, ex quo & hodie pons eo pertinet Iudæorum vocatur. Sed exactis Gallia Iudæis illa ecclesia paræcica & curialis facta est. ecclesia autem cathedralis primo dicata fuit sub nominibus apostolorum Petri & Bartholomæi, & martyrum Geruasii & Protasii. Sed Gallia Rex Childebertus eius nominis primus, quo erat pietatis affectu erga Vincentium martyrem, reconditis ibi eius reliquiis, multis eam ecclesiam beneficiis auxit: quo euenit ut cum populi quoque affectio ad regis pietatem accederet, appellaretur hæc diui Vincentii ecclesia. Sed pulcerrimum apud Matisconios adificium est Dominicanorum cœnobium, quo loco ante comitum erat palatium a sancto Ludouico extructum. Quod cœnobium Hugonotica rabie anno 1561. & rursus anno 1566. vastatum fuit, quod idem Minoritarum cœnobio, iudiciali foro, & collegio, & carceribus, & omnibus fere urbis ecclesiis accidit. Hæc de Matiscona Hadrianus.*

Matiscona
quæ & quæ
lis ciuitas.

Tempus
Concili.

^c *Pelagii II. anno 18.*] In fine actorum Concilii scribitur, hanc Synodum anno duodecimo Guntramni regis celebratā esse; sed mendose & deprauate. Nam si (vt ibi legitur) decima quinta indiotione habita fuerit, non duodecimo, sed decimo octauo Guntramni regis, eam celebratam esse dicere oportet. Nec est quod quis eam reuocet ad præcedentis indiotionis periodi itidem decimam quintam indiotionem: nam illis temporibus Nicetius præerat ecclesiæ Lugdunenſi: hoc autem tempore & indiotione regebat eam ecclesiam Priscus, qui huic Synodo subscriptus infra inuenitur.

Can. 5.

^d *Vt nullus clericus sagum, &c.*] Hoc Canone sustulerunt prauum illum vsum clericorum, qui factione Salonii & Sagittarii episcoporum, de quibus supra in notis Concilii Cabilonenſis, irrepserat.

Can. 9.

^e *Vt feria sancti Martini, &c.*] Huiusmodi ieiunia in Galliis a sancto Perpetuo Turonensi episcopo primum instituta fuisse, docet Gregorius eiusdem ecclesiæ antistes libro 10. hist. Franc. cap. 31. vbi inter alia ieiunia a depositione, inquit, *sancti Martini vsque ad natalem Domini, terna in septimana ieiunia.* Fluxit inde vt nonnulli fidelium integrum tempus aduentus, quod natalem Domini diem præcedit, ieiunio continuato transigerent.

Can. 14.

^f *Vt Iudeis a cœna Domini, &c.*] Vide quæ hac de re notauimus supra Can. 28. Concilii Aurelianensis III.

CONCILIVM LVGDVNENSE III.

ANNO
CHRISTI
583.

SVB GVNTRAMNO REGE ANNO REGNI
eius XXII. mense Maio celebratum, id est ^{*} anno Christi
DXXCIII. Pelagii II. papæ VI. Chilperici regis XXII.

* Anno
Christi
DXXCIII.
vt Binini
putat.

TITVLI CANONVM.

I. <i>Vt episcopi, presbyteri, & diaconi, extraneas feminas domi non habeant: & qui coniugati ordinantur, ab vxoribus sequeſtrentur.</i>	recedunt.	IV. <i>De incestis coniunctionibus.</i>
II. <i>De epistolis captiuorum caute examinandis & conscribendis.</i>		V. <i>Vt episcopi natale Domini, & pascha extra ecclesiam suam non celebrent.</i>
III. <i>De puellis quæ a monasterio</i>		VI. <i>De leprosis cuiusque ciuitatis & territorii, vt episcopi eorum curam gerant.</i>

CANONES.

I.

MVLTA quidem anterioribus temporibus venerabilium patrum sanxit auctoritas: nunc